ב"ה פרשת יתרו תש"פ נומ' 388

א זיסקייט אין שבת

יו"ל ע"י ישיבת 'חיים של תורה - לובלין פעיה"ק ירושלים ת"ו
בראשות הגאון רבי מנחם יאווע שליט"א - בעל 'מתיקות התורה'

משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

דעבאטע: האבן דען די עלטערע א האפענונג

"וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלקים למשה ולישראל עמו... וילן שם ישראל נגד ההר, ומשה עלה אל האלקים" - און ווען משה האט ארויף אין הימל מקבל צו זיין די תורה ווי די גמרא דערמאנט (מנחות כט:) האט ער געטראפן דעם רבש"ע זיצן בינדנדיג קרוינען (תגין) צו די אותיות פון די תורה הקדושה, האט ער אים געפרעגט: פארוואס גיסטו נישט די תורה אזוי ווי עס איז (דאס הייסט, פארוואס דארף מען צולייגן תגין, ס'איז שוין פארשטענדליך אן דעם), האט אים דער רבש"ע געענפערט: ס'וועט נאך זיין א מענטש מיטן נאמען עקיבא בן יוסף וואס וועט דרש'נען א הויפן פון הלכות אויף יעדער איינצלנער תג (קרוין) אינעם תורה; דערהערנדיג דאס האט ער געפרעגט: אויב אזוי פארוואס גיסטו נישט די תורה דורך אים - דער תנא הקדוש רבי עקיבא?! בלייב שטיל, האט אים דער רבש"ע צוריקגעענפערט, אזוי האב איך מחליט געווען.

תורה צוה לנו...

ערשטנס, עס נויטיגט זיך צו פארשטיין פארוואס וויל משה אז דווקא דורך רבי עקיבא זאל געגעבן ווערן די תורה, איז ער דען קלוגער פון משה וואס **"ידעו ה' פנים אל פנים"** - האט פארשטאנען גאט'ס אינערליכקייט זייט צו זייט?!

נאר, ער האט דערזען גאט'ס ליבשאפט צו די גרים וואס זענען 'כחרס הנשבר' בפרט ביי יתרו דער הויפט גלח אין מדין וואס האט גע'עצה'ט פרעה ווי אזוי צו אויסלעשן די אידישע עקזיסטענץ און אויסראטן די בני ישראל (סנהדרין קו. ועיין זוה"ק בא לג.) און צוליב זיין אמאליגע אכזריות'דיקייט האט ער באקומען א מורא'דיגע שפלות ביי זיך מגייר זיין, ווייל דעמאלט האט זיך אים אנטפלעקט די הארבקייט פון זיין פארגאנגענע אומבאגרייפליכע שלעכטע לעבנסשטייגער; און דעריבער האט משה, אהרן און גאנץ כלל ישראל אים אנטקעגנגעקומען לויט דעם אויבערשטנ'ס באפעל כדי אים מקבל פנים צו זיין און זיך לערנען פון אים שפלות.

תורת - 'משה' צי 'רבי עקיבא'

דאס טאקע האט משה רבינו גע'טענה'ט אז 'די תורה דארף אינ'אמת'ן געגעבן ווערן דורך רבי עקיבא' ווייל ער שטאמט פון גרים, און איז א געוועזנער עם הארץ, און נאך מער, ער האט דאך תשובה געטאן זייער שפעט אין לעבן, ביי די עלטער פון 40 יאר, און פונקט ווי יתרו, האט אים זיין געוועזנער לעבנסשטייגער דערנידערט אים אננפילנדיג מיט אסאך שפלות.

'ענו מכל אדם'

און אט די דאזיגע מידה פון שפלות נויטיגט זיך אויף צו איינקויפן די תורה, גלייך ווי וואסער וואס נאטירליכערהייט פליסט עס אראפצו, אזוי אויך פליסט די תורה אין די הארץ פון באשיידנער לייט ווי ר"ע. הגם, משה איז דער 'עניו מכל אדם', ער האט אבער געפילט אז רבי עקיבא וואס האט ביז די 40 פיינט געהאט תלמידי חכמים און דערנאך תשובה געטאן - אים קומט זיך דאס רעכט איבערצוגעבן די תורה.

דער שטילער באדייט

און מיט אט די ערקלערונג פארענטפערט זיך אויכעט פארוואס האט דער רבש"ע געענטפערט 'בלייב שטיל', כדי מרמז צו זיין אז אט דאס וואס ער וויל גאר אוועקגעבן די דאזיגע זכות ווייזט עס אויף זיין עניוות, אט ווייל ער בלייבט

מתיקות הניסים

אודך כי עניתני ותהי לי לישועה

מיין מעשה איז געשען מיט ארום 5 יאר צוריק, ווען איך בין ליידער נאך געווען ווייט פון תורה און מצוות. איך האב געוואוינט אין איינע פון די מושבים אין ארץ ישראל און איך בין געשטעלט געווארן אלס דער "ראש וועד פון מיין יישוב.

פון די איינוואוינערס אין מיין יישוס איז געווען א גוי וואס האט זייער מקנא געווען אין מיין פאסטן, ער פלעגט מיר אייביג אנשרייען און באדערן און האט אויך גע'טענה'ט אז איך האב גע'גנב'ט א פעלד זיינע.

איך פלעג זיך דערווייטערן פון אים וואס מער , און אויך ווען איך האב אים יא באעגנט און ער האט אויסגעגאסן אויף מיר זיין צארן האב איך זיך נישט וויסנדיג געמאכט. אבער איין טאג איז סע געשען... איך האב ארום געגאנגען אין די פעלדער צוזאמען מיט מיינע 2 ברידער, זיכער צומאכן אז אלעס איז אין ארדענונג ווען דער גוי איז מיר פון הינטערגעקומען און געגעבן א שטארקע זעץ מיט א אייזענע האק, א טיפע שניט האב איך באקומען איבער מיין האלדז און עס האט גערונען בלוט ווי וואסער, מיינע ברידער האבן שנעל גערופן אן אמבולנס מיר ברענגענדיג גיכערהייט אין שפיטאל, די דאקטוירים האבן מיר גלייך אויפגענומען און מציין געווען אז מיין צושטאנד איז נישט א גוטע, מיין האלדז איז געווען ממש צעריסן מיט איר האלב צעפליקטע אדערן וואס זענען קריטיש וויכטיג צו בלייבן לעבן,...

מ'האט מיך שנעל געפירט צום אפעראציע צימער פראבירונג צו ראטעווען מיין לעבן, אין דער ווילע וואס פינעף כירורגן האבן געארבעט צוזאמען אויף מיין האלדז, האט מיין משפחה געווארט אינדערויסן טאויערדיגערהייט האפענדיג אויף א גאנצע רפואה, נאך 6 לאנגע

דער המשך אויף זייט - ד

נישט' שטיל און וויל עס נישט מקבל זיין, דעריבער קומט זיך עס אים.

רבי עקיבא'ס א פארקערטער

מצד שני געפונען מיר אין חז"ל א תנא דאס פארקערטער פון רבי עקיבא וואס האט נישט געגלויבט אינעם וועג אויף צוריק, דער וועג וואס איז באשאפן געווארן נאך צוויי טויזנט יאר איידער די וועלט - די תשובה.

גאט'ס וועגן זענען זיס

דער אמאליגער תנא, אלישע בן אבויה האט זיך דערווייטערט פון גאט צוליב זיין ביטערע מיינונגען און כפירה קעגן ה' יתברך און עבדי ה', די מחשבות זרות האבן זיך שוין געטראפן ביי אים פון יונגווייז אן, און מיט זיין ביטערקייט איז אים אלעס פארלוירן געגאנגען.

אויף דער עלטער קען מען יא תשובה טאן

זיין ביטערקייט האט זיך אנגעזען ווען רבי מאיר האט אים מחזק געווען תשובה צו טאן אבער ער האט זיך אפגעשאקלט זאגנדיג 'אן אלטער מאן וואס לערנט איז געגליכנט צו איינער וואס שרייבט אויף אן אויסגעמעקטע פאפיר' (אבות ד כ). ווידעראום, האט ער פארזען אז א מענטשן וואס איז עלטער האט שוין מיטגעהאלטן אלצדינג און פארשטייט אז די עולם הזה איז אן אויגן-שווינדלער וואס פארדרייט דעם וועג קיין עולם הבא, און מיט אזא פארשטאנד קען ער גרינגערהייט תשובה טאן.

דער גלח'ס ייחוס

פונקט ווי יתרו וואס די תורה רעכנט אויס זיין ייחוס: **"יתרו כהן מדין חותן משה"**. ער האט געדינט אלא אפגעטער מיט אזא אויסגעצייכנטקייט אז מ'האט אים באשטימט אלס 'כהן מדין' - הויבט גלח אין מדין, און די תורה דערמאנט אז 'חותן משה' - ער איז שוין אזוי אלט, ער איז משה'ס שווער (און משה איז דעמאלט געווען 80 יאר אלט) און מיט דעם אלעמען האט ער צום סוף איינגעזען דעם אמת, פאראייניגנדיג זיך מיט עם ישראל.

הבה נתחכמה לו

אויב אזוי דארפן מיר זיך אויסקלוגן און זיך לערנען פון אלישע בן אבויה פונקט דאס פארקערטע - דאס האפענונג אויף א וועג צוריק, צו קיינמאל נישט אויפגעבן און גלייבן אז מ'קען אייביג נישט קיין חילוק וואס, איבערמישן א נייעם בלאט ממש ווי א נייער מענטש, דער מענטש וואס שיינט פון תשובה! ווי דער אויבערשטער איז אונז מחזק: 'ועד זקנה אני הוא' (איך בין דאס, ביז דער עלטער).

כאטש ביי יעדער פארשוין מאכט זיך אמאל א טרויער, א קלעם, אזא סארט געפיל פון ליידיגקייט ווען דו ביזסט שוין מיד פון פראבירן, דארף מען אבער וויסן אז דאס איז נאר א צייטווייליגע ניסיון, א נסיון וואס וועט אייך דערהייבן צו א העכערע דרגה און דאס שטארקט א מענטשן ביז גאר צו ווייטער קענען בייקומען אלע שוועריקייטן אין לעבן גרינגערהייט, און אט דאס דאזיגע ניסיון האט אלישע בן אבויה נישט בייגעשטאנען.

וואס איז די בעסטע זאך?!

ווייטער טרעפן מיר א מימרא פון אלישע בן אבויה, **"ווי שיין איז איין שעה פון תשובה און מעשים טובים, מער פון די 'גאנצע' חיי עולם הבא"**! אט דא זעען מיר ווייטער ווי זיין ביטערקייט האט אים פארפירט; אונזער וועלט איז נאר א דורכגאנג קיין עולם הבא, וואס איז דאך דער תכלית. יא, מ'דארף זיך אייביג אומקערן אויסארבעטנדיג אונזער מידות, אבער דאס אלץ איז כדי צו זיך גרייטן אויף יענער וועלט.

דער שליסל צו עולם הבא

ווארשיינליך, נויטיגט זיך עס צו פארשטיין דעם חילוק צווישן רבי עקיבא, דער בעל תשובה וואס האט ביז די פערציג פיינט געהאט תלמידי חכמים, צו אלישע בן אבויה ווער האט שוין פון אנפאנג אן געלערנט די הייליגע תורה. וואס האט צוגעברענגט אז רבי עקיבא זאל שטייגן ביז משה רבינו האט אים אזוי געשעצט פארקערט פון אלישע בן אבויה וואס האט זיך דערטראנקען אין זינד ירש'נדיג גיהינום?

דער קליינער אלף

נאר דער סוד צו איינקויפן אלע גוטס איז ענווה און שפלות, וואס דאס האט רבי עקיבא ביי זיך איינגעווארצלט ווען ער איז געגאנגען מיט זיין זון אין חדר אריין צו לערנען די אלף בית און דערנאך די חומש, אנהייבנדיג פון ויקרא מיט דער קליינער אלף צו וויסן אז מיטן זיך פארקלענערן און זיך ארונטערבייגן קויפט מען זיך איין די אינערליכן שיין פון תורה, ביז מ'פארוואנדלט זיך אין א לעבעדיגער 'ספר תורה'.

געב נישט אויף!

און הגם ביי דער אנהויב תשובה זיינע האט ער מיטגעמאכט אסאך שוועריקייטן ווען זיין רייכער שווער האט אים פארהוילן פון זיין פארמעגן, אים איבערלאזנדיג הפקר אן דאס מינימאלע געברויכן פון לעבן, האט אבער רבי עקיבא'ס ענווה אים געהאלטן שטארק זיך נישט אונטערגעבנדיג פאר די שרויכלונגען, ווי ער האט טאקע אנטפלעקט זיין סוד פון הצלחה (יבמות קכ"א:): פארנדיג אמאל אויף א שטורעמדיגן ים האט זיך זיין שיף געבראכן צו די שווערע ווינטן זיך איינזינקענדיג אין די וואסערן, ווי אזוי האסטו דערלעבט צו זען דעם טרוקעניש? האט מען אים געפרעגט. 'ביי יעדע אנטקעגנקומענדיגע כוואליע' האט ער ערקלערט, 'האב איך ארונטערגעבויגען מיין קאפ זיך האלטנדיג אונטער ביז עס האט מיר אריבער'. און אט, דאס איז אונז א מורא'דיגע לימוד: דער ציל פון נסיונות אדער צרות איז צו דערנידערן אונזער קאפ - מיט איר גאווה, און די עצה טובה פאר א געשמאקער און באקוועמער לעבן, איז צו זיך האלטן נידריג און אזוי פארפאסט דער צרה איר ציל, אונז איבערהיפנדיג גלייך ווי ביי ר"ע.

פארוואס 'אחר'

אנדערש איז אבער געווען אלישע בן אבויה, באטיטלט אלס 'אחר' - אן אנדערער, ווייל ער האט נישט געגאנגען אין זיין רבי"ס פיסטריט פון ענווה און תשובה, און האט שוין פון יוגנט אן זיך ארומגעדרייט מיט א באהאלטענעם גאווה זיך צוקוקנדיג אויף אלעס מיט א קרומען אויג.

א גאר אלטע סגולה פאר לעבן

רבי טרפון - א קפדן, שמאי'ס א תלמיד, האט דערזען די אונטערשייד צווישן די צוויי און אויסגערופן זיך ווענדנדיג צו רבי עקיבא: **"דער וואס צושיידט זיך פון דיר איז ווי א טויטער"** מיט דעם האט ער מרמז געווען אויף 'אחר' דער פארביטערטער וואס האט געלערנט די תורה ווי סם המוות, ווייל ר"ע איז אונז מגלה די אמת'ע 'כי

ניתן לשמוע שיעורים מפי מורינו ראש הישיבה שליט"א
בקול הלשון: 03-6171111 און דערנאך דריקן: 3, 4, 3, 26.

הם חיינו' - 'ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה' - די תכלית פון דער תורה איז צו מכבד זיין די אריגינעלע 'רעך' - די ווייב, און צו דאס דערגרייכן נויטיגט זיך איינצוקויפן הויפנס ענווה ווי מ'טרעפט ביי ר"ע וואס האט באשאנקען זיין ווייב א גאלדענע שטיינבילד פון ירושלים אלס א לימוד פאר זיינע תלמידים - קוקט אט צו און זעט ווי מ'דארף אנערקענען די מתנת ה' - שלי ושלכם שלה. און יא! דאס איז די סם החיים פון תורה, צו 'לעבן' דער אויבערשטנ'ס מידות טובות. ווי די גמרא (ע"ז יז:) ערקלערט: "ווער עס טוט נאר לערנען **די תורה** (און גמילות חסדים) **איז גלייך ווי ער האט נישט קיין גאט**" און ברענגט אראפ א מעשה מיט צוויי תנאים וואס ס'האט זיי אפגעווארט א טויט-אורטייל און נאר איינער פון זיי איז ניצול געווארן מיט וואונדערליכע ניסים, אלץ אינעם זכות פון זיין גמילות חסדים, ווייל די תורה אליינס איז נישט גענוג, מ'דארף טרעפן און מקיים זיין דעם אויבערשטנ'ס 'ארך אפיים ורב חסד' וואס געפינט זיך אין דער תורה פון אנהייב ביזן סוף (מדרש תנחומא וישלח י ה).

דער מענטש'נס רוקנביין

אזוי אויך דארף יעדע אשת חיל זיך לערנען פון רחל אשת רבי עקיבה מחזק צו זיין דער מאן אין צייטן פון גייסטישע ארעמקייט ווי זי האט אים דערהויבן שטייענדיג ביי זיין זייט ביז זיין אויפשטייג, און אויך פארקערט, א מאן דארף אכטונג געבן צו שטענדיג דערהייבן זיין ווייב אפילו ווען ס'גייט אים שווער ווייל 'זה כלל גדול בתורה'.

דער סוד פון לעבן

די גמרא זאגט (תמיד לב.) "**מה יעביד איניש ויחיה? אמרו ליה ימית 'עצמו'**" - א מענטש וואס וויל לעבן זאל 'זיך' ברענגען צו שטארבן, "**מה יעביד איניש וימות? יחיה את 'עצמו'**" - און א מענטש וואס וויל שטארבן זאל 'זיך' אויפלעבן'. וואס איז פשט פון דעם חז"ל? אז א מענטש שטארבט, ווי אזוי קען ער נאך דעם לעבן, ער איז דאך טויט?

דו ביסט א בריליאנט שטיין!

קודם כל וועלן מיר אביסל ארומרעדן פון דעם 'עצמו' - 'זיך', ווער איז דער 'זיך'? און וואס איז זיין כוח...

א יעדער מענטש פאר 'זיך' איז באשטאנען פון אומגעלויבליכע און וואונדערליכע טאלאנטן און יכולת'ן. און יעדער פארשטייט אז די אלע גרויסקייטן זענען א געשאנק פונעם באשעפער, און א מענטש איז גארנישט פאר 'זיך' אליין.

דעם ריכטיגן עובד ה'...

אבער אט דא ליגט די שטרויכלונג; צו קענען צעשיידן צווישן דער פאלטשער ענווה מיט דער אמת'דיגער ענווה.

דער מענטש מיט די פאלטשע ענווה איז אייביג טרויערדיג, טראכטנדיג מחשבות פול מיט יאוש, און נאך דערצו 'זיך' שפירנדיג און עובד ה' טראכטנדיג 'איך בין גארנישט ווערד'.

און דער מענטש מיט דער ריכטיגער ענווה איז אייביג צופרידן דערזענדיג די אלע גוטס וואס דער באשעפער האט איינגעזייט אין איהם, און דאס אלעס אומזיסט. און עס ברענגט איהם צו צו א הכנעה פארן באשעפער, און אזוי ווייטער ביי אלע אנדערע מידות. מען קען 'זיך' ניצן מיט יעדער מידה אויף גוטס אדער אויף שלעכטס.

'קנאה' איז די בעסטע מידה!

אזוי ווי חז"ל ערקלערן אונז אז אפילו די

רבי מאיר איז מחזק איינעם צו תשובה טאן, אבער יענער ווייזט אים אן אויף אן אלטע בלאט. ווער איז דער פארשוין וואס וויל זיך נישט אומקערן? פארוואס ווייזט אים אן רבי מאיר אויף דעם צווייטן בילד פון רבי עקיבא? א הסבר וועט איר טרעפן אין מאמר: **דעבאטע: האבן דען די עלטערע א האפענונג?**

רבי עקיבא דער בעל תשובה אנעפילט מיט ענווה שענקט זיין ווייב דאס לאנד פון גאלד - ירושלים. פארוואס שעמען זיך זיינע תלמידים פון דאס אקט? 'ס'פאסט נישט' זאגן זיי אים. וואס איז רבי עקיבא'ס סוד פון שלימות אין עבודת ה'? א הסבר וועט איר טרעפן אין מאמר: **וואס איז די בעסטע זאך?**

שלעכטע מידה פון 'קנאה' קען מען ניצן אויף זיך צו דערנענטערן צום באשעפער, צב"ש: דורך 'קנאת סופרים' - אין א חבר, קען מען איינקויפן זיינע גוטע מידות. אזוי ווי עס שטייט: וקנה לך חבר - דו זאלסט מקנ(א)ה זיין אין דיין חבר און דורך דעם וועלסטו איינקויפן זיינע גוטע נאטורן.

און יעצט קען מען פארשטיין, אז א מענטש האט אין 'זיך' פול קאמערן וואס ענטהאלטן אין זיך סיי גוטע און סיי שלעכטע מידות, און אונזער ארבעט איז צו דערלעבן די גוטע זייט פון די מידות און טויטן די שלעכטע זייט פון די מידות.

צו קען מען 'זיך' מחיה מתים זיין?!

און דאס איז פשט: "**מה יעביד איניש ויחיה**" - 'איינער וואס וויל לעבן', סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענער וועלט, זאל ער "**'ימית' עצמו**" - דערשטיקן די שלעכטע מידות אין זיין 'זיך' (עצמו), אבער אויב ח"ו "**הרוצה למות**" - וויל ער שטארבן (ווער עס גייט אינעם וועג פון רשעים ווערט אנגערופן א געשטארבענער) און נישט האבן א חלק אין עולם הבא, "**יחיה עצמו**" - זאל ער 'זיך' אויפלעבן - די קאמערן וואס זענען אנגעפילט מיט שלעכטע מידות.

די שווערסטע זאך צו פארשאפן

ווי באקאנט איינע פון די גרויסער שווערקייטן און דאגות אין לעבן איז צו טרעפן א באקוועמליכן רוה ארט צו וואוינען אין דעם וועלט - א שטוב. ווארשיינליך, פארוואס דארף א מענטש זיך אזוי פלאגן מיט די שווערקייט? קען דען נישט דער באשעפער דאס שענקען פאר א מענטש גרינגערהייט, אזוי ווי אלע אנדערע נוצבארע געברויכן וואס זענען וויכטיג פאר אונזער עקזיסטענץ, ווי עסן, קליידער, געזונט א. נ.?

דו געדענקסט דעם דורכגאנג?

א מענטש וואס וויל זוכה זיין צו חיי עולם הבא - א רוה ארט אין די קומענדיגע וועלט, דארף שטענדיג געדענקען אז די וועלט איז סך הכל א פרוזדור - א דורכגאנג פאר די קומענדיגער וועלט.

און נאר מיט אזא מהלך המחשבה קען א מענטש זיך אנגרייטן אינעם דורכגאנג דורך אויסארבעטן זיינע נאטורן, דערשטיקנדיג די שלעכטע און אויפלעבן די גוטע. קומט אויס אז א מענטש פארדינט פון די דאגה פון זוכן א רוה ארט אין די וועלט, ווייל אזוי דערמאנט ער זיך שטענדיג צו זיך אויסארבעטן און אזוי פארדינען א רוה ארט אויף יענער וועלט.

רבי עקיבא איז א בעל תשובה?!

אזוי ווי מען קען זעהן ביי דער הייליגער תנא רבי עקיבא - א בעל תשובה וואס האט דערגרייכט הויכע מדרגות וואס מיר קענען נישט באגרייפן, אז אפילו רבי טרפון די תלמיד פון שמאי האט מעיד געווען אויף איהם: "**כל הפורש ממך כפורש מן החיים**", 'דער וואס צושיידט זיך פון דיר (רבי עקיבא), צושיידט זיך פון לעבן'.

יא! נאר מיט שפלות באקומט מען עולם הבא...

ווייל רבי עקיבא מיט זיין שפלות האט אין זיך איינגעזאפט די ליכטיגקייט פונעם תורה - דורך זיך דערנידערן און אראפבייגן קעגן זיין נאטורן. אזוי ווי ער איז מעיד אויף זיך (פסחים, מב:): 'איך פלעג זאגן, געב מיר א תלמיד חכם און איך וועל איהם פארצוקן ווי אן אייזל (וואס האט זייער שארפע ציינער)'. און טאקע גלייך נאכן תשובה טוהן האט ער זיך זייער געפלאגט - מיט גרויסע ביזיונות נישט טרעפנדיג קיין באקוועמליכן רוה ארט (נדרים, נ.), וואס האט איהם דערמאנט צו זיך אויסארבעטן און איינקויפן גוטע מידות.

צו לעבן - בשלום

און ס'איז באקאנט אז פיר און צוואנציג טויזענט (24,000) תלמידים זיינע האבן געשטארבן נאכן זיך נישט אויפירנדיג בכבוד'יג צווישן זיך, און דעמאלט האט רבי טרפון פארשטאנען וואס זיין רבי - שמאי האט געזאגט (אבות, א', ט"ו) נעם אויף א יעדער מענטש מיט אן אויפגעלויכטענע געזוכט, און ער האט איינגעזעהן אז דוקא רבי עקיבא וואס איז האט זיך געגליכנט צו וואסער - וואס פליסט אראפ מיט א ווייעכקייט זיך איינבייגנדיג און גייט ארום יעדע שטרויכלונג, נאר ער קען אונז אויפלעבן און אנווייזן דעם וועג קיין עולם הבא.

שלעכטע מידות איז סם המוות

און ווער עס לערנט די תורה מיט א שפלות ווי רבי עקיבא קען אויפלעבן אנדערע, דורך זיי אויסלערנען ווי אזוי צו לעבן בשלום, אזוי ווי וואסער וואס פליסט שטענדיג אראפ מיט אן איינגעבויגנקייט. אויב אזוי, ווער אויב נישט רבי עקיבא איז ראוי צו זאגן "**ואהבת לרעך כמוך, זה כלל גדול בתורה**". און טאקע פון דא זעהט מען אז א מענטש אן גוטע מידות איז ווי א טויטער, און נאך מער איז ער ראוי צו שטארבן, ווי מען זעהט ביי תלמידי רבי עקיבא.

דער שליסל קיין עולם הבא

מ'קען צוענדיגן מיטן באוויסטע משנה אין אבות (א, ו) "**עשה לך רב**" - 'נעם אויף זיך א רבי - וועג ווייזער', וואס זאל דיר פירן אין וועג פון 'לעבן'. "**וקנ(א)ה לך חבר**" - קויף איין דיין חבר'ס גוטע מידות מיט 'קנ(ה)את סופרים', "**הוי דן את כל אדם לכף זכות**", דורך וואס א מענטש איז ווייך און פליסט ווי וואסער קען ער גרינגערהייט דן זיין א צווייטן צום גוטן.

מתיקות הניסים

דער המשך פון זייט א

שעה וואס זענען פארביי האבן די כירורגן ארויס ערנסטערהייט זאגנדיג אז דער מצב איז נישט פשוט בכלל, מ'דארף איינרייסן וועלטן...

א פרומע קרוב מיינע וואס איז געקומען אין שפיטאל העלפן, האט מעודד געווען אפאר קרובים צו זיך אונטערנעמען עפעס א מצווה אין מיין זכות ס'זאל זיין א רפואה. גלייך האבן אפאר נאנטע משפחה זיך אונטערגענומען צו צינדן שבת ליכט יעדע פרייטאג צו נאכט און האב אלע איינגעבעטן ביים רבש"ע א רפואה שלימה מיט א געוויין און צעבראכן הארץ. ס'זענען אריבער קוים 15 מינוט און דער דאקטער קומט ארויס אין גאנצן ערשטוינד ס'האט זיך אנגעזען א פלוצלונגע פארבעסערונג אין מיין מצב. מיין ווייב האט זיך גענומען דאווענען נאך שטערקער און אויך געדאנקט פאר די אפענע ניסים וואס האט דא פאסירט...

איך וועל אייך זאגן דער אמת ס'דא איין נס וואס איז גאר דער גרעסטער נס פון אלע, שרייבן, שרייב איך דאס מיט טרערן אין מיין אויגן, היינט ברוך ה' בין איך שוין א שומר תורה ומצוות און פיר א אידישע שטוב, גלויבט דער הייליגע באשעפער.

נ.ב. ב"ה מ'האט געכאפט דעם גוי און ער זיצט אין תפיסה...

© כל הזכויות שמורות. ניתן לצלם ולהפיץ במתכונתו ובצורתו בלבד ללא שום שינוי.
מכון מתיקות: 052-7162314

ניתן לתרום דרך "קהילות" וכן בקישור:
https://kehilot.info/donate/562